

odst. 2 tr. p. vyslovená, nemohla byť stanovená v pokračovaní o opravnom prostriedku generálnej prokuratúry k zachovaniu právnej jednotnosti, pretože takýto účinok není vo výnimkách v § 442 tr. p. citovaných pripustený a následkom toho v tomto pokračovaní proti súkromnej strane vyslovený byť nemôže.

Čís. 6024.

Pri použití § 21 tr. zák. prest. možno vymerať vinníkovi len trest peňažitý.

(Rozh. zo dňa 27. októbra 1937, Zm IV 262/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre prestupok urážky vyhovel opravnému prostriedku pre zachovanie právnej jednotnosti a vyslovil, že pravoplatným rozsudkom krajského súdu v M. ako súdu odvolacieho, vynesným dňa 3. marca 1937, bol porušený zákon v ustanovení § 21 prest. tr. z., pokiaľ týmto rozsudkom bol obžalovanému, uznanému vinným prestupkom podľa § 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n., s použitím § 21 prest. tr. z. vymeraný trest druhom uzamknutia.

Na základe § 442, odst. 7 tr. p. zrušil najvyšší súd citovaný rozsudok odvolacieho súdu z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, č. 2 tr. p. vo výroku o treste a vymeral obžalovanému s použitím § 21 prest. tr. z. peňažitý trest 100 (jedno sto) Kč, ktorý v prípade nevyožiteľnosti zmenil podľa § 8 zák. č. 31/1929 Sb. z. a n. na dva dni uzamknutia.

Dôvody:

Okresný súd v N. odsúdil rozsudkom zo dňa 17. decembra 1936 obžalovaného A. pre prestupok urážky podľa § 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. zrejme hľadiac na § 2, č. 2 zák. č. 284/1920 Sb. z. a n., ktorý však v rozsudku necitoval, a s použitím § 91 tr. z. k trestu uzamknutia na 5 dní. Proti tomuto rozsudku odvolal sa len obžalovaný čo do trestu.

Krajský súd v M., ako súd odvolací rozsudkom zo dňa 3. marca 1937 zmenil prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a vymeral obžalovanému s použitím § 21 pr. tr. z. trest uzamknutia na 2 dni, necitujúc práve tak ako prvý súd zák. č. 284/1920 Sb. z. a n., ale zrejme hľadiac na § 2, č. 2 tohoto zákona, a to podmienene na skúšobnú dobu 1 roku, zrušiac vzájomne útraty strán v smysle §§ 34, 35 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. Rozsudok tento sa stal pravoplatným. Odvolací súd priznal prvým súdom uvážené okolnosti poľahčujúce, a to zachovalosť, čiastočné doznanie a rozčulenie, nespoznal žiadnej okolnosti, ktorá by obžalovanému priťažovala. Hľadiac na prevahu okolností poľahčujúcich, použil pri výmere trestu § 21 pr. tr. z.

Rozsudkom krajského ako odvolacieho súdu bol pri určení trestu porušený zákon.

Podľa § 21 prest. tr. z. môže súd pri prevahe poľahčujúcich okolností vymerať miesto trestu uzamknutia trest peňažitý.

Ustanovením § 21 prest. tr. zák. bol čo do prestupkov doplnený § 92, odst. 1, veta 2 tr. z., hľadiac na to, že trestný zákon o zločinoch a prečinoch sa nevzťahuje na trest uzamknutia, ktorý stanoví prestupkový tr. zákon. Ponevác však prestupkový tr. zákon v § 12 predpisuje, že všeobecných predpisov trestného zákona o zločinoch a prečinoch treba užiť tiež o prestupkoch, pokiaľ prestupkový trestný zákon neustanovuje inak, treba mať za to, že ustanovenie § 12 prest. tr. zák. umožňuje i upotrebenie § 92, odst. 1, veta 1 tr. z. u prestupkov, to je, že s upotrebením § 12 prest. tr. zák. a § 92, odst. 1, veta 1 tr. z. je možné u prestupkov, na ktoré zákon stanoví medzitýmnu minimálnu sadzbu, druh trestu snížiť na najnižšiu jeho mieru, lebo prestupkový trestný zákon pre tieto prípady neobsahuje žiadneho ustanovenia.

Keď teda krajský súd obžalovanému s odvolaním sa len na § 21 prest. tr. zák. vymeral trest na slobode uzamknutia, hoci podľa znenia § 21 prest. tr. zák. mohol vymerať len peňažitý trest, porušil zákon v ustanovení § 21 prest. tr. zák. v neprospech obžalovaného, lebo vymerať trest v druhu uzamknutia pod zákonnú sadzbu troch dní, v § 1 zák. č. 108/1933 Sb. z. a n. stanovenú, mohol len s upotrebením § 12 prest. tr. zák. a § 92, odst. 1, veta 1 tr. z. Preto postupoval najvyšší súd podľa § 442, posl. odst. tr. p. a rozhodol tak, ako je vo výroku uvedené.

Čís. 6025.

Úmyselné a bezprávne zničenie alebo poškodenie okien domu — keďže sú to veci nehnuteľné — nespadá pod ustanovenie § 418 tr. zák., ale stíha sa podľa výšky spôsobenej škody buď podľa § 421 tr. zák. ako prečin, alebo podľa § 127, odst. 2 tr. zák. prest. ako prestupok.

(Rozh. zo dňa 27. októbra 1937, Zm IV 301/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre prečin podvodu atď. vyhovel opravnému prostriedku k zachovaniu právnej jednotnosti a vyslovil, že právoplatnými rozsudkami okresného súdu v N. zo dňa 10. júla 1935 a krajského súdu v N. zo dňa 25. septembra 1935 a usnesením vrchného súdu zo dňa 30. decembra 1935 bol porušený zákon v ustanovení § 1, odst. 1 tr. z. a § 418 tr. z., pokiaľ nimi čin obžalovaného A., že dňa 12. novembra 1934 v N. vyťíkol P-ovi okennú tabuľu v cene 20 Kč, bol kvalifikovaný za prečin poškodenia hnuťelnej veci podľa § 418 tr. z.

Podľa § 442, odst. 7 tr. p. zrušil najvyšší súd spomenuté rozsudky a usnesenie vo výroku o kvalifikácii uvedeného činu a kvalifikoval čin ten za prestupok podľa § 127, odst. 2 prest. tr. zák.

Z d ô v o d o v:

Rozsudkom okresného súdu v N. zo dňa 10. júla 1935 bol A. uznaný vinným: 1. — — —, 4. prečinom poškodenia cudzieho majetku podľa § 418 tr. z.